

۲۰۱۷/۰۴/۲۴

آصف بهاند

د پسرلي بنکلا

خوشال پوهنه

اشعار

۵

د خوشال خان له ټولو آثارو او د هغه وخت له تاریخونو داسې ښکاري چې خوشال په رښتیا سره خان او دا خاني له پلار او نیکونو ورت ته په میراث پاتې وه. دی اته ویشتن کلن و چې پلار یې له یوسفزیو سره په جنگ کې ټپي او مړ شو، وروسته د پلار له مرگه دی، له دود سره سم د قبیلې د مشر زوی په توگه د قبیلې مشري ور له غاړې شوه. داسې هم وشول چې خوشال د ۱۶۴۸م میلادي کال په اپریل کې هند ته سفر وکړ او د دی سفر په ترڅ کې یې د خان خانان، مرزا ابوالحسن آصف خان، د کوم شانداره محل ننداره وکړه، د محل د باغونو او د باغونو د زره ورونکو منظرو په ستاینه کې یې یوه قصیده لیکلې ده چې د ښکلو انځورونو درلودونکې ده، دلته به یې په منتخب ډول څو بیتونه را واخلم:

چې موسم مي د گلونو د گلزار شي
نرم نرم ترشح په مرغزار شي

د هغه له بخته څوک برابري کا
چې په هسي وخت يې سیر په گلزار شي

نن زما طالع له سره مدد کا
بخت دي هر کله دا هسي مددگار شي

چې مي ناسته د صورت په هسي خای ده
چې ثنا يې په لته د هندو بار شي

په چمن کې يې اوبه درومي رواني
په سيزه باندي ناري د جويبار شي

په دا هسي پاکيزه اوبو سلسالو
شماقت يې د کشمير په شاله مار شي

د سري سترگي روښاني زره خوشال کا
چې اوبه له فوارو سره تار تار شي

چې له پاسه نه اوبه راځي په کښته
وايي سپيني مرغلري دي نثار شي

هغه خای چې د مرمر و فواري دي
ترغه خای دي د ارم تماشه خار شي

چې پر سر يې د حوضونو څوک گذر کا
وايي پاس پر آيينو باندي رفتار شي

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

مرغاوی یې په حوضونو کې غوتې لې
د محل په مخ کې ناست د بازو بښکار شي

ته به وایې د نمرود د اور لمبې دي
سره لالا چې په چمن کې انتشار شي

په اطراف د هر چمن شگفته شوي
د زنبقو د سوسنو هم دیدار شي

په دا باغ کې د گلونو کمی نه شته
د همه وارو د چا په ژبه شمار شي

که سل برگی، که بنفشه که ارغوان دي
د هر گل په ننداره خاطر قرار شي

د هغه صانع تر صنعه صدقه شم
چې یې هسې د قدرت په لاس نگار شي

واره ولي یې آسمان سره سیالي کا
ولي فرق په کې د ولي د چنار شي

په هزار رنگه نوا شي د مرغانو
هغه دم چې په چنارو کې چغار شي

عمارت یې گچ وهلی په کې کری
په هر کور کې د جویونو شرهار شي

دوه سو، تیر سو رهروان دي په کې طرح
د سپی والی یې تیری په سپین چوتار شي

لطفات یې د هوا تر حده تیر دی
په کې روغ به د اتیا کالو بیمار شي

دا مکان به د بهشت سره داخل کا
که رضوان یې له نشاطه خبر دار شي

همگي صفت یې تیر دی تر حسابه
له همه وو که ویل کوم طومار شي

دا بنا د آصف خان له لاسه شوي
اوس په حکم د خرم په کې دا کار شي

زر اته پنخوس کلونه د هجرت وو
د نورو په دولسم چې دا گفتار شي

په خوشال و، همدا هومره چې ویل شول
نور د عقل حکم نه دی چې تکرار شي

(د خوشال کلیات، د زاهد مشوانی اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۴۶۱-۴۶۲ مخونه)

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ